

Fővárosi Ítéltábla

4.Kf. 27.296/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a ügyintéző ügyvéd) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Bíróság 2007. évi május hó 24. napján kelt 25.K.35.732/2006/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes a D. 615/6/2005. számú határozatában a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 88.§-ának (1) bekezdés f/ pontjára figyelemmel, a Kbt. 81.§ (3) bekezdésének megsértése miatt, a felperest 2.000.000 Ft. bírság megfizetésére kötelezte. A határozatot az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf. 27.338/2006/4. számú ítéletével helybenhagyott 15.K.36.916/2005/7. számú ítéletében a kiszabott bírság vonatkozásában - hiányos indokolása miatt - hatályon kívül helyezte, és e körben az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

A megismételt eljárásban az alperes a 2006. november 23. napján kelt, D.750/4/2006. számú határozatában a felperessel szemben 2.000.000 Ft bírságot szabott ki. Indokolása szerint a bírság kiszabását szükségesnek tartotta az ajánlatok értékelését befolyásoló súlyos jogsértés miatt, arra is tekintettel, hogy a jogorvoslati kérelem benyújtását követő napon a felperes a szerződést megkötötte, és az évente történő pályáztatás módszere helyett négy évre választotta ki az ajánlattevőt. A bírság mértékénél figyelembe vette a nyertes ajánlattevővel megkötött szerződés szerinti nettó 55 millió Ft közbeszerzési értéket, a maximálisan kiszabható 30%-ához képest a 2%-át alig meghaladó összegű bírság kiszabását tartotta indokoltnak tekintettel arra is, hogy az ajánlatkérő terhére nem állapított meg ismételt jogsértést.

A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kifogásolta, hogy az alperes nem vette figyelembe az összes mérlegelendő körülményt, illetve álláspontja szerint a figyelembe vett körülmények nem alapozzák meg a kiszabott bírságot.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes az új eljárásban a jogerős ítélet utasítása szerint a határozatában részletesen megindokolta a bírság kiszabásának szükségességét, valamint annak mértékét és

ennek körében jogszerű döntést hozott, azaz a Kbt. 341.§-ának (3) bekezdésében meghatározott szempontokat figyelembe vette, azokat okszerűen mérlegelte és az indokolási kötelezettségét teljesítette. Jogszerűsége megítélésénél közömbösnek tartotta vizsgálni, hogy az alperes más közbeszerzési eljárások során eltérő tényállás mellett miként alkalmazta a Kbt. 341.§-ának (3) bekezdését, illetve más ügyekben mely okoknál fogva tekintett el a bírság kiszabásától.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes kereseti kérelmének megfelelően az ítélet megváltoztatását és a bírság mellőzését, vagy az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra való utasítását kérte. Előadta, hogy az alperesi határozat a bírság összegének megállapításakor a Kbt. 341.§-a (3) bekezdésében nevesített valamennyi körülményt nem értékelt, így például, hogy a jogsértés szándékos-e vagy sem, az ajánlatkérő együttműködő magatartását és egyéb körülményeket, ezért tévesen értékelte az elsőfokú bíróság az alperes döntését jogszerűnek. A bírság összecszerűsége tekintetében a Kbt. 341.§-ának (3) bekezdése kizárólag iránymutatást nyújt az alperesnek, hogy milyen körülményeket kell vizsgálnia. Ez a felsorolás nem taxatív, de minden eleme értékelendő. A mérlegelés eredményeként hozott alperesi döntés a jogszabály céljának nem felel meg, az elsőfokú bíróság ezt nem vette figyelembe, és azt sem, hogy a felperes a jogorvoslati eljárásban együttműködő magatartást tanúsított. A keresetlevelében számos határozatot nevezett meg, melyben az alperes más módon mérlegelt, holott a mérlegelés szempontjai nem változhatnak esetenként. Hasonló tényállással megvalósított jogsértés esetében, mely a közbeszerzési eljárás nyertesére nem volt kihatással és jogsértés reparálására nem volt szükség, bírságot nem szabott ki. A fellebbezéshez mellékelt határozatok közül kiemelte az alperes D.602/9/2006. számú határozatát, amelyben az alperes rögzítette, hogy az ajánlatkérő együttműködő magatartására a jogsértés reparálhatóságára tekintettel a bírság kiszabását nem tartotta indokoltnak.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a jogsértés súlyára tekintettel a bírság kiszabása indokolt volt, az összecszerűség

vonatkozásában utalt a beszerzés értékére, a jogsérelem súlyára és az eljárást lezáró döntésre gyakorolt hatására a Kbt. 341.§-ának (4) bekezdése értelmében, míg a határozatokra való hivatkozás nem iránymutató, mert a konkrét közbeszerzési ügy sajátosságaitól függ a bírság kiszabása tehát egyéni mérlegelésen alapul.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Kbt. 340.§-a (2) bekezdésének c/ pontja szerint, a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatában megállapítja a jogsértés megtörténtét. A 340.§ (3) bekezdés e/ pontja alapján ha a Közbeszerzési Döntőbizottság a (2) bekezdés c/-e/ pontja szerint határoz, egyben bírságot szabhat ki az e törvény szabályait megszegő, illetőleg a nyilvánvaló jogsértés ismeretében szerződést kötő szervezettel (személlyel), valamint a jogsértésért, illetőleg a szerződéskötésért felelős személlyel, illetőleg a szervezettel jogviszonyban álló, a jogsértésért felelős személlyel és szervezettel szemben.

A Kbt. 341.§-ának (3) bekezdése értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetőleg a bírság összegének megállapításában az eset összes körülményét - így különösen a jogsérelem súlyát, a közbeszerzés tárgyát és értékét, a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt befolyását, az e törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítását, a jogsértőnek az eljárást segítő együttműködő magatartását - veszi figyelembe. A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.

Az alperes a jogorvoslati eljárás eredményeként hozott határozatában a Kbt. 340.§-ának (2) bekezdése szerint meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja, akár együttesen is. Amennyiben a bírság kiszabása nem kötelező, mérlegelési jogkörben dönt először a jogintézmény alkalmazásának szükségességéről, majd a bírság mértékéről. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-a értelmében a mérlegelési jogkörben hozott

közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A jogsértés lehetséges jogkövetkezménye volt a tárgyi esetben a bírság kiszabása. Az alperesi határozatból egyértelműen kitűnt, hogy a bírság jogalapja a Kbt. 340.§-a (3) bekezdésének e/ pontja, kiszabásának szükségessége és összecszerűsége a Kbt. 341.§-ának (3) és (4) bekezdésén alapul.

Az alperes határozatában az idézett jogszabályoknak megfelelően nevesítette a bírság szükségességét, és az összecszerűséget meghatározó, általa figyelembevett szempontokat, így a jogsértés súlyosságát, a közbeszerzés értékét, és azt is, hogy a szerződés megkötése miatt a jogsértés nem orvosolható. Az alperes nem állapította meg a felperes esetében a jogsértés nyilvánvalóan szándékos voltát, így azt a bírság összegének megállapításánál sem vette figyelembe, míg a felperesnek az eljárásban való közreműködése nem értékelhető mivel a jogsértő közbeszerzési eljárás a szerződéskötéssel lezárult. A tárgyi eset sajátosságára figyelemmel meghozott alperesi döntést nem lehetett párhuzamba állítani más ténybeli alapon nyugvó, a felperes által hivatkozott határozatok eseti döntéseivel.

A bírság megállapítása az alperesnek mérlegelési jogkörben hozott döntése. Felülmérlegelésre a bíróságnak lehetősége nincs. A jogorvoslati eljárásban kiszabott bírság megváltoztatására akkor kerülhet sor, ha a bíróság olyan új tényt vagy körülményt állapít meg, amely a bírság összegének módosítását indokolja. (BH 2004/487. eseti döntés) Az alperesi határozat bírság tekintetében történő hatályon kívül helyezésére akkor kerülhet sor, ha az alperes mérlegelése jogszabálysértő, a tényállás iratellenes, vagy a mérlegelés okszerűtlen, kirívó logikai ellentmondást tartalmaz.

A tárgyi esetben a jogsértés megállapítása jogerősen megtörtént, így fel sem merülhetett új tény vagy körülmény megállapítása, mely befolyásolhatta volna a

bírság mértékét, és a fellebbezésben előadottak sem tették kétségesse az elsőfokú bíróság jogi indokolását az alperes mérlegelési jogkörében hozott határozatának jogszerűségét illetően.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg a fellebbezési illetéket a felperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986 (VI. 26.) IM. számú rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. év november hó 22. napján

Dr. Rothermel Erika tanácselnök

Dr. Losonczy Erzsébet előadó bíró

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A kiadmány hitelül: